

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z wniosku Spółdzielni [...] w C.
przy uczestnictwie Gminy Ł., "G." [...] spółki jawnej w Ł., K. [...] w Ł. i Ochotniczej
Straży Pożarnej w Ł.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 maja 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 21 czerwca 2012 r., sygn. akt V Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) oddala wniosek Gminy Ł. o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 czerwca 2012 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację wnioskodawczyni od postanowienia Sądu pierwszej instancji oddalającego wniosek o stwierdzenie, że nabyła ona przez zasiedzenie z dniem 1 października 2005 r. własność określonej we wniosku nieruchomości. Sąd odwoławczy podzielił ustalenia faktyczne i ocenę prawną Sądu pierwszej instancji wskazując, że doszło do przerwania biegu zasiedzenia na skutek wniesienia przez właściciela nieruchomości Gminę Ł. powództwa windykacyjnego, a okoliczność, że powództwo to zostało oddalone nie ma znaczenia.

W skardze kasacyjnej opartej na obu podstawach wnioskodawczyni jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania powołała się na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wskazując na potrzebę wykładni art. 175, art. 123 § 1 pkt 1 w zw. z art. 222 § 1 w zw. z art. 176 k.c. z uwagi na rozbieżności w orzecznictwie sądów, w odniesieniu do kwestii czy wytoczenie powództwa windykacyjnego powoduje przerwanie biegu zasiedzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania prowadzi do oceny, że skarżąca nie wykazała istnienia przesłanki przedsądu, na którą się powołała.

Zgodnie z jednolitym stanowiskiem Sądu Najwyższego, powołanie się na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga wskazania przepisu prawa, którego wykładnia budzi wątpliwości, określenia zakresu tych wątpliwości, wykazania, że są poważne i prowadzą do kontrowersji oraz rozbieżnych ocen prawnych lub przedstawienia rozbieżnych orzeczeń sądowych zapadłych w wyniku dokonania różnej wykładni przepisu (porównaj między innymi postanowienia z dnia 15 października 2002 r. II CZ 102/02, z dnia 28 marca 2007 r. II CSK 84/07 i z dnia 8 lipca 2008 r. I CSK 111/08, niepubl.).

Skarżąca nie wykazała tych przesłanek.

Wbrew jej twierdzeniom wskazane we wniosku przepisy nie budzą poważnych wątpliwości interpretacyjnych w zakresie przez nią określonym. Skarżąca nie wskazała żadnych kontrowersji ani rozbieżnych ocen prawnych na tle ich wykładni a powołując się na sprzeczność stanowiska Sądów meriti z „tezami orzecznictwymi Sądu Najwyższego”, nie przedstawiła żadnego orzeczenia tego Sądu ani nie wykazała, iż Sądy orzekające w sprawie dokonały wykładni powołanych przepisów odmiennej od powszechnie przyjętej. Należy przy tym podkreślić, że w literaturze i orzecznictwie Sądu Najwyższego jednolicie przyjmuje się, iż wniesienie powództwa windykacyjnego przerywa bieg zasiedzenia nieruchomości również wtedy, gdy takie powództwo zostanie następnie prawomocnie oddalone (por. między innymi wskazane przez Sądy orzekające postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2009 r., I CSK 99/09, OSNC-ZD 2010/2/66 i z dnia 11 kwietnia 2008 r. II CSK 612/07, niepubl.). Z tego też względu nie została spełniona powołana przez skarżącą przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania określona w art. 398⁹ § 1 pkt.2 k.p.c.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu.

Wniosek uczestniczki Gminy Ł. o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego został oddalony jako nieuzasadniony, gdyż zwrot takich kosztów przysługuje wyłącznie w razie skutecznego złożenia odpowiedzi na skargę kasacyjną, która w rozpoznawanej sprawie została zwrócona, a wniosek uczestniczki o zasądzenie kosztów zawarty jest w ponownie złożonym piśmie procesowym nazwanym „odpowiedzią na skargę kasacyjną”, które jednak odpowiedzią nie jest.